

Que no ens trinxin el territori!

Mas Montilla S.A.

JOVES
d'esquerra
verda

n.º 80 **butlleta de subscripció.**

Envia aquesta butlleta a Joves d'Esquerra Verda;
Carrer Armengol 2-8, 08003 Barcelona

Desitjo rebre gratuïtament el jovent Vull apuntar-me a Joves d'Esquerra Verda Vull rebre més informació de Joves d'Esquerra Verda

nom i cognoms

data de naixement estudies?

adreça

què? on?

municipi CP

treballes? en què?

telèfon e-mail

què et sembla aquesta revista?

Contacta amb nosaltres: www.jev-jic.org e-mail: jovent@jovesesquerraverda.org

(si vols pots escriure àmpliament en un altre full)

n.º **80**

09-2006

REVISTA DE JOVES
D'ESQUERRA
VERDA

0,60 cts

**CAP A LA
DRETA NO!**

VOTA

JOVENS
revista juvenil alternativa

Índex

03 **Editorial**
Els i les Joves volem
Govern d'Esquerres

04 **Flaixos d'actualitat**

06 **Cap a la dreta no!**

08 **Entrevistes candidats i candidates joves**

10 **ICV, garantia d'un
pacte d'esquerres i
ecologista**

11 **Entrevista a Joan Saura**

12 **L'accés a l'habitatge,
un dret social**

13 **Balanç de 3 anys de govern**

14 **Cultura**
- An Inconvenient Truth
(Una Veritat Inconvenient)
- TV, Bhutan i la
Felicitat Nacional Bruta

15 **Què fem**
Acte central de campanya d'ICV-EUIA

Revista Juvenil alternativa | Revista de Joves d'Esquerra Verda
Fundada per la JCC l'any 1977

Edició: Joves d'Esquerra Verda/Iniciativa per Catalunya Verds
Consell de Redacció: Pol Ardanuy Roca, Guillem Bayas Fernández,
Júlia Brosa Hernández, Xavier Cañabate Llobet, Enric Garriga Ubía,
Natàlia Marimón Allan, Marc Sánchez Ruiz, Lydia Santin Guillén, Jordi Solé Mercadé.
Direcció: Ferran Elias Moreno
Redacció: Armengol 2-8, 08003 Barcelona Tel. 93 310 58 50 Tel. i Fax 93 268 38 19

Web: www.jev-jjc.org
E-mail: joves@jev-jjc.org
Disseny i Maquetació: www.enclavegrafica.com
Impressió Cevagraf · Dipòsit legal B-38.281-81 · Tirada 12.000 exemplars

Jovent expressa la seva opinió a través de l'editorial. Els articles signats són responsabilitat dels seus autors i autores.
A Jovent intentem escriure en un llenguatge no sexista ni discriminatori.

Jovent s'imprimeix en paper ecològic en defensa del medi ambient.

editòria

Els i les Joves volem Govern d'Esquerres

Per si no ens n'havíem adonat cada vegada la societat atorga l'etiqueta de joves a un col·lectiu cada cop més ampli. Anem flexibilitzant cada vegada més el límit superior per a que hi càpiga més gent. Fa uns anys als 28 ja no et consideraven jove, després vam col·locar el límit dels 30 anys i ara ja parlem de 35 i en poc temps arribarem als 40 anys i continuarem sent joves. No vull dir que una persona no es pugui sentir jove amb més de 30 anys, es pot tenir esperit jove, energia juvenil i moltes característiques que se'ns atribueixen. Però això és una altra qüestió. Parlo de la condició juvenil i de ser l'objecte de certes polítiques. Els problemes i la realitat dels joves és el que ens ha acabat definint com a col·lectiu; si no pots accedir a un habitatge, si cobres la meitat del salari mitjà de la població, si pateixes una taxa de sinistralitat més alta, si tens un contracte temporal... això significa que ets jove i això és l'origen de tots els teus mals! Crec que és important ser rigorosos a l'hora de descriure els fets per intentar combatre el problema i anar a l'arrel.

No és que no ens fem grans o tinguem síndrome de Peter Pan, els anys també passen per a nosaltres. El que està succeint és que l'augment de les subcontractacions, la temporalitat, les deslocalitzacions, l'augment dels preus de l'habitatge... s'han convertit en estructurals i afecten a tota la generació i no desapareixen a mesura que passen els anys. Quan més aviat reconeguem que la precarietat s'està convertint en una malaltia crònica abans entendrem que cal cercar l'antídot.

Un país on la gent jove no té expectatives ni instruments per decidir sobre el seu projecte vital és un país sense futur. Ara és l'hora de fer polítiques per a l'emancipació dels joves abans que el sistema col·lapsi perquè hi ha una generació que s'està fent gran i encara fa cua per a que ens donin tanda en aquest en aquest camí.

No volem pedaços als nostres mals, cal actuar d'arrel, de manera integral i des de diferents àmbits per a eradicar-los.

Des de Joves d'Esquerra Verda pensem que és necessari un pacte nacional entre els diferents agents socials implicats (sindicats, empreses, universitats, ONGs, moviment estudiantil, associacions juvenils) i el Govern de la Generalitat. Davant les deslocalitzacions és cal vincular els ajuts públics per a l'establiment d'empreses a la creació de treball estable, de qualitat i segur i a la seva permanència en el territori. Necessitem una acció inspectora decidida per sancionar les situacions clarament il·legals de prestamisme laboral i frau en la contractació prioritzant aquells sectors amb nivells de temporalitat més alta. És necessari intervenir en el mercat de l'habitatge garantint per llei la reserva de sol públic per tal de crear un parc d'habitatges assequibles per a garantir el dret de la gent jove a poder marxar de casa a una edat raonable. Catalunya necessita la modernització del sistema educatiu, augmentant la inversió d'educació i és urgent fer polítiques actives per combatre el fracàs escolat... i un llarg etcètera d'intervencions transversals i transformadores.

Per dur a terme aquest Pla, necessitem, en primer lloc, voluntat política i no retòrica electoral i proposades per a grans titulars. Per anar a l'arrel del problema és necessari pensar de manera global i estratègica. En segon lloc, cal la participació real dels i les joves. No es poden fer polítiques de transformació sense contar amb la complicitat de la ciutadania implicada. Si els joves reivindicuem la plena ciutadania aquesta ha de començar per a que les institucions ens reconeguin com a interlocutors i tenir present al moviment associatiu juvenil en tot el procés d'informació, negociació i presa de decisions. Com a requisit final per endegar aquest Pla Nacional per a l'emancipació juvenil necessitem un govern d'esquerres. Ser d'esquerres és posar els interessos de la gent per sobre els d'una minoria i per tant, només fent polítiques d'esquerres podrem acabar amb aquesta malaltia generacional que cada vegada està més estesa. La única garantia avui d'un govern d'esquerres és ICV-EUIA, per això et demanem el teu vot, vota ICV-EUIA

El aixros o fractuolito

ERC reclama menys Estat

El passat 18 de setembre, Josep Lluís Carod-Rovira, candidat a la presidència de la Generalitat per ERC, en una reunió amb empresaris a la Cambra de Comerç, va dictar un discurs liberal impropï d'un partit que es diu d'esquerres. Carod-Rovira va resumir de la següent manera la seva proposta econòmica per Catalunya: "Estat, com menys millor, ni que sigui català". Carod-Rovira també va demanar una disminució dels tràmits ambientals que han de passar les empreses.

En essència, el que significa disminuir el paper de l'estat, és reduir els impostos i, en conseqüència, estar obligat a disminuir la despesa pública, que avui a Catalunya encara es troba molt per sota de la mitjana de la UE. Per ICV-EUiA, aquestes intencions són inadmissibles i dignes d'un partit de dreta. Bona part del benestar de les persones és assegurat per l'estat, que a través de la inversió en sanitat, educació i serveis socials assegura una millor qualitat de vida a la ciutadania. Si això és el que pretenen des de ERC només cal que ho diguin pel seu nom.

Ferran Elias Moreno

Les teories conspiratives del PP

El principal partit de l'oposició continua la particular carrera cap a l'absurd que va iniciar l'onze de març de 2004, arrel dels atemptats islamistes que van tenir lloc a Madrid, consistent en insinuar una suposada participació d'ETA en els mateixos, quan no de Guàrdies Civils, policies i dirigents socialistes. El darrer episodi d'aquest "sainete" va tenir lloc la tercera setmana de setembre quan, basant-se en la darrera versió del testimoni José Emilio Suárez Trashorras en una entrevista concedida al diari El Mundo, el grup parlamentari popular va interpel·lar l'actual Ministre d'Interior, Alfredo Pérez Rubalcaba, sobre determinats aspectes que suposadament encara són dubtosos de la investigació. No era la primera vegada que El Mundo donava credibilitat a Suárez Trashorras, que ha canviat fins a quatre vegades les seves declaracions durant la investigació judicial.

El ridícul ha arribat quan ha sortit a la llum que Trashorras va assegurar als seus pares, al març de 2005: "Si El Mundo paga i jo sóc fora, els explico fins i tot la Guerra Civil". Ja que al PP li agrada tant investigar, podria demanar que s'investigués què volia dir Trashorras amb aquestes paraules...

Guillem Bayas Fernández

La financiació, matèria pendent a l'educació espanyola

Recentment, l'Organització per a la Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) ha publicat un estudi on compara els resultats, les inversions i els models dels diferents sistemes educatius dels països que la conformen. I Espanya suspèn. Només dos de cada tres alumnes obtenen l'ESO, el qual ens situa molt per sota de la mitjana de l'OCDE i la UE, on la proporció d'alumnes que aconseguen la titulació mínima per treballar es troba al voltant del 82%. Per altra banda, som el cinquè país en fer repetir els alumnes, doblant llargament la mitjana de repetidors de l'OCDE.

En el mateix informe d'aquesta organització es posa de manifest una de les causes principals del nostre fracàs escolar. La despesa pública destinada a educació és del 4,4% del PIB, mentre que la de la mitjana de l'OCDE és gairebé del 6%. En la societat espanyola els debats sobre com afrontar aquesta situació se succeeixen, passant relativament desapercebuts pel gruix de la població.

Sovint es comenta que resulta absurd, i perillós, no fer repetir alumnes que han suspès més de la meitat de les assignatures del curs. La política cada vegada menys tàcita de fer avançar els alumnes de curs tot i no estar gaire preparats per afrontar els nous reptes està permetent que el rendiment universitari també es redueixi, si bé encara lleugerament. Ara bé, com podem veure en aquest informe de l'OCDE, si fer repetir els alumnes de forma sistemàtica fora la solució, l'altíssima quantitat de repeticions que tenim a Espanya ens farien estar al capdavant del rendiment mundial i europeu. Per on poden venir, llavors, les solucions? Des de CCOO i les associacions de pares es demana gairebé paral·lelament una millor inversió en educació. Aquesta no és, evidentment, l'única via de millora, però sí que possiblement sigui la principal. Un important augment de la despesa pública per alumne asseguraria, per exemple, que aquests rebessin una educació en funció del nivell que se li pot i se li ha d'exigir, en comptes de barrejar en una classe persones de molts nivells diferents, ja que això du a la frustració d'estudiants i professors. Aquesta és precisament la política que ha dut a terme el Tripartit, ja que l'augment mitjà de la despesa educativa durant la darrera legislatura ha estat del 15%. Si es comptés amb més recursos humans i tècnics, encara quedaria, per suposat, una llarga tasca a realitzar, però una important part del problema començaria per fi a estar solucionat.

Marc Sánchez Ruiz

La indústria nuclear pretén allargar la vida de les seves centrals

La indústria nuclear catalana va posar sobre la taula les seves cartes el passat setembre. Eugeni Vives, portaveu de l'Associació Nuclear Ascó Vandellòs (ANAV), va manifestar que els seus objectius eren allargar la vida de Vandellòs II, Ascó I i Ascó II fins el 2048, la qual cosa suposaria allargar la seva existència en 20 anys.

Les centrals nuclears catalanes van entrar en funcionament durant la dècada dels 80 i el seu disseny els garanteix una vida útil de 40 anys, i no 60, com pretenen aconseguir des de l'ANAV. A més, Vandellòs II només té llicència fins el 2010 i les dues centrals d'Ascó fins el 2011.

L'energia nuclear és altament perillosa per l'espècie humana i el medi ambient, i les centrals nuclears de Catalunya han patit diversos accidents durant els seus anys de vida. Per això, des de Joves d'Esquerra Verda, exigim que s'estableixi un període de tancament de les centrals nuclears i que s'augmentin les inversions en energies renovables, les veritables energies alternatives del segle XXI.

Ferran Elias Moreno

Aprovat l'enviament de tropes espanyoles al Líban

El proppassat 7 de setembre d'enguany el Congrés va donar llum verda a l'enviament d'un contingent de fins a 1.100 soldats al Líban. Els militars formaran part de la Força Interina de Nacions Unides per al Líban (FINUL), en el marc de la resolució 1.701 del Consell de Seguretat de l'ONU.

L'aprovació és especialment significativa perquè es va produir per unanimitat (306 vots a favor i dues abstencions), i perquè resulta de l'aplicació de la Llei Orgànica de la Defensa Nacional, vigent des del mes de novembre de 2005, que exigeix l'autorització del Parlament per a la intervenció de tropes espanyoles a l'estranger.

El PP, tot i votar a favor de la participació dels militars espanyols, no va desaproveitar l'ocasió per comparar aquesta decisió amb la participació a la guerra d'Irak. La resta de grups parlamentaris va coincidir en criticar aquesta actitud i subratllar les diferències entre les dues: la missió al Líban està emparada per l'ONU, té el recolzament de tots els països europeus i també del propi país on es desplegaran les tropes.

Guillem Bayas Fernández

CAP A LA DRETA NO!

A les eleccions de l'any 2003 es va manifestar electoralment l'existència d'una voluntat de canvi a la societat catalana. Per primera vegada, després de 23 anys de governs conservadors, els partits de l'esquerra comptaven amb majoria al Parlament de Catalunya i arribaven a un acord de govern.

El nou govern que es va constituir després del Pacte del Tinell ha fet bones polítiques d'esquerres, tot i que la seva acció s'ha vist tapada per l'excés de sorolls mediàtics. A més, ha actuat amb decisió i valentia a l'hora de modernitzar el marc institucional de Catalunya mitjançant l'aprovació del nou Estatut, segurament un dels textos socialment més avançats del món.

Tot i així, avui, la consolidació de les polítiques d'esquerres i ecologistes i d'una forma de governar més transparent i participativa està amenaçada pel possible retorn de la dreta a la Generalitat. Tenint en compte que per governar caldrà arribar a acords, la situació és encara més greu des del moment en què es contempla el silenci que guarden els partits a l'hora de definir la seva política de pactes postelectorals.

En canvi, ICV-EUiA, des del primer moment, ha manifestat públicament que només serà al govern si aquest és d'esquerres. ICV-EUiA no especula amb possibles pactes amb CiU i, per descomptat, tampoc amb el PP, perquè seria inadmissible un gir cap a la dreta després de tres anys de govern d'esquerres.

En definitiva, ICV-EUiA és l'única força que garanteix més i millors polítiques d'esquerres i ecologistes.

Les propostes d'ICV-EUiA per a les eleccions del proper 1 de novembre al Parlament de Catalunya s'organitzen en quatre eixos que no fan sinó expressar una determinada noció de la política i la societat: **EQUITAT, ECOLOGIA, ÈTICA I EMANCIPACIÓ.**

EQUITAT

Per ICV-EUiA, uns serveis públics de qualitat són la peça clau per construir una societat equitativa. En aquest context, cal prioritzar l'eliminació de la pobresa i treballar per la inclusió social dels col·lectius desafavorits, així com treballar perquè lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals no siguin discriminats; garantir la igualtat d'oportunitats entre homes i dones i entre persones amb orígens socials i culturals diversos; fomentar l'estabilitat en el treball i impulsar l'accés a l'habitatge digne a través de la protecció oficial.

LES PRINCIPALS PROPOSTES D'ICV-EUIA SÓN:

- Augmentar la despesa social a Catalunya fins a igualar l'europea, que avui és 9 punts superior. Aquesta inversió s'ha de dirigir a implementar un servei educatiu públic, laic i universal, així com a garantir un sistema de sanitat públic i de qualitat i a millorar, mantenir i augmentar els serveis socials.

- Assolir al final del mandat (2010) la promoció de 20.000 habitatges protegits anuals (60.000, durant la legislatura), dels quals la meitat han de ser de lloguer.

- Polítiques perquè dones i homes puguem repartir-nos la riquesa, els treballs i el temps. Llei Integral de Reorganització dels temps i els treballs. Pla de foment de noves ocupacions lligades al sector de l'atenció a les persones, per uns treballs de cura realitzats amb dignitat. Llei d'igualtat perquè les polítiques públiques no perpetuïn les desigualtats

- Pobresa Zero. Establir per llei una Renda Mínima Garantida (RMG), que seria una prestació que es concediria a totes les persones en edat laboral que acreditessin uns ingressos per persona inferiors a la RMG i un període de residència a Catalunya d'un any. La nostra proposta es situar la RMG en 14 pagues a l'any de 417€.

ECOLOGIA

ICV-EUiA lluita per la modernització ecològica del país. Per aquesta raó, ICV-EUiA és fortament criticada pels poderosos, ja que el nostre model de progrés no és el seu.

En aquest àmbit, ICV-EUiA és l'única força responsable perquè defensa un model de desenvolupament basat en l'eficiència energètica i l'estalvi, la nova cultura de l'aigua, la mobilitat sostenible, l'ús d'energies renovables, la renovació ecològica de les indústries i la preservació del medi ambient, i no un model de desenvolupament productivista, obsolet i irresponsable que hipoteca el nostre futur i el de les pròximes generacions, com fan la resta de forces polítiques.

LES PROPOSTES MÉS IMPORTANTS D'ICV-EUIA SÓN:

- Aplicar mesures de fiscalitat ambiental i energètica per incentivar comportaments més respectuosos amb el medi ambient i internalitzar els costos socials de la contaminació i les actituds irresponsables amb l'entorn.

- Apostar decididament per la implantació de les energies renovables a Catalunya i promocionar la inversió en I+D+i d'energies renovables per tal d'avançar en el disseny d'un nou model energètic de futur. A més, treballar per establir unes dates segures de tancament de les centrals nuclears.

- Construir infraestructures d'acord a un model de mobilitat sostenible. Prioritzar el transport públic; el ferrocarril, tant per persones com per transportar mercaderies; els trens-tram; etc. En conseqüència, ens oposem a construir infraestructures insostenibles i que a la llarga no solucionen els problemes de mobilitat. Per tant, ens comprometem a desprogramar el 4t Cinturó, el Túnel d'Horta, la B-500, les vies interpolars i el desdoblament de les autopistes.

- Corregir el desgavell urbanístic. No es pot continuar construint de forma irracional i insostenible al llarg del territori de Catalunya, ja que això té i tindrà els seus costos ambientals, turístics i econòmics. Donades les circumstàncies, cal protegir especialment el litoral de la seva degradació.

ÈTICA

Per ICV-EUiA, la política ha d'estar fonamentada en l'ètica, la qual és indestruïble del nostre concepte de democràcia. Una democràcia radical, participativa i en què els polítics actuen d'acord amb el que són actituds inherentment democràtiques: la transparència, el diàleg, l'honestetat i la tolerància.

LES PROPOSTES MÉS IMPORTANTS D'ICV-EUiA SÓN:

- Suprimir les donacions privades anònimes a partits polítics i a les fundacions lligades a aquests. Suprimir també les subvencions d'empreses i grups estrangers.
- Donar el dret a vot a les persones migrades i als i les joves entre 16 i 18 anys, ja que per molts joves els 16 anys és l'inici de la incorporació al mercat de treball.
- Augmentar la transparència dels òrgans de govern de Catalunya i de la seva administració pública.
- Destinar un 0,7% dels ingressos propis de la Generalitat a cooperació i un 0,3% a pau.

EMANCIPACIÓ

ICV-EUiA proposa un **Pacte Nacional per l'Emancipació** per facilitar a la gent jove l'autonomia necessària per viure. D'acord amb la nostra filosofia, aquest ha de comptar amb la participació dels i les joves per tal de fer-los protagonistes del progrés social.

El principal problema que tenim la gent jove avui dia és la precarietat característica de l'actual fase del capitalisme. Una situació d'inseguretat que afecta a tots els nivells de vida: des de tenir salaris més baixos per ser jove, passant pel frau en la contractació, fins les dificultats que hi ha per accedir a un habitatge. Encara pitjor, aquesta situació és més dolenta en el cas de dones joves, persones migrades i altres col·lectius que pateixen una doble discriminació.

Les principals propostes del Pacte Nacional per l'Emancipació són:

- Promocionar l'habitatge públic per a joves prioritant el lloguer. Per això, ens comprometem a construir 30.000 habitatges de lloguer prioritàriament per joves en 4 anys, distribuïts segons les necessitats demogràfiques, socials i econòmiques específiques de cada territori. Un 3% d'aquestes vivendes serà per a persones discapacitades.

- Augmentar l'activitat sancionadora contra el frau en la contractació i el nombre d'inspectors de treball per tal de reduir la temporalitat.

- Fer polítiques actives per disminuir el fracàs escolar. En aquest àmbit, establir plans de seguiment per cada jove que és expulsat del sistema educatiu sense obtenir el graduat d'educació secundària. Igualment, desenvolupar un sistema de beques que incentivi els alumnes capacitats a continuar els estudis i que financi les despeses indirectes (llibres, transports...) per trencar les desigualtats. Millorar els recursos destinats a beques Erasmus.

- Facilitar l'ús dels i les joves del transport públic. Crear una T-Jove mensual i que tothom hi pugui accedir fins als 27 anys. Ampliar el seu abast a RENFE i a les empreses concessionàries de transport públic. Impulsar un augment de les línies nocturnes de transport públic.

ICV-EUiA es compromet a modernitzar i transformar Catalunya al voltant d'aquests 4 eixos: equitat, ecologia, ètica i emancipació.

L'objectiu final és fer avançar Catalunya pel camí de la justícia social, la sostenibilitat i la igualtat de gènere, donant a aquells col·lectius que pateixen una major discriminació i precarietat els instruments necessaris per viure dignament i autònomament. En aquest sentit, els serveis públics d'educació i sanitat i els serveis socials juguen un paper de màxima importància.

ICV-EUiA és garantia de responsabilitat i polítiques d'esquerres, ecologistes i transformadores. La política de pactes d'ICV-EUiA només es farà amb aquelles forces que estiguin disposades a desenvolupar un programa progressista i ecologista.

**Per la justícia social i una societat sostenible
CAP A LA DRETA NO!**

ENTREVISTA A LAIA ORTIZ, CANDIDATA JOVE PER BARCELONA.

Per què et vas adherir a Joves d'Esquerra Verda? *Feia molt temps que buscava un espai on pogués lluitar en positiu per canviar les situacions que em semblen injustes. Vaig contactar amb Joves d'Esquerra Verda a través d'una companya de la universitat i de seguida vaig comprendre que era el meu espai, allò que estava buscant: una organització dinàmica, activa i amb una base ideològica radicalment d'esquerres.*

Per tu, què ha canviat en aquests tres anys de govern d'esquerres? *Han canviat moltes coses: més transparència i foment de la participació en la ciutadania. S'ha fet un pas molt important en autogovern. Per primera vegada s'han dut a terme polítiques de medi ambient de manera integral (aigua, protecció del medi natural, pla de l'energia). I finalment s'ha prioritzat la despesa social (habitatge, sanitat, educació...). Però cal dir que encara ens queda molt per fer.*

Davant de la precarietat que afecta la vida dels joves, ICV i JEV han proposat un Pacte Nacional per l'Emancipació. Breument, què proposa? *Podríem resumir les 90 mesures del pacte en tres grans eixos: mesures per lluitar contra la precarietat laboral, per facilitar l'accés dels i les joves a un habitatge i garantir una educació pública de qualitat i que garanteixi una igualtat d'oportunitats real.*

Què et disgusta de la manera de fer política actual? *La manca d'atenció sobre les qüestions quotidianes i l'excés de debats estèrils, de demagògia, picabaralles i esnobismes. De fet això no considero que sigui política sinó politiqueria. Crec que s'hauria de tenir més cura i ser més rigorosos a l'hora de tractar certs temes que afecten a les persones: immigració, violència de gènere, drogues...*

Les llistes electorals d'ICV són paritàries. Per què és important seguir aquesta política? *Mentre existeixi discriminació a la societat existirà també a la política. Hi ha moltes barreres socials, culturals i també econòmiques que dificulten l'accés de les dones a càrrecs de responsabilitat. Les mesures d'acció positiva són un instrument per corregir i compensar aquestes barreres. **Quin model de desenvolupament defensa JEV?** *Volem un model de desenvolupament que no hipotequi el nostre futur ni el de les generacions futures. No podem espoliar els recursos i no pensar a mig i llarg termini, no és intel·ligent.**

Si surts escollida, quines seran les teves prioritats com a parlamentària? *Com a candidata jove vull que el govern impulsi aquest pacte Nacional per a l'Emancipació Juvenil. També cal treballar per a la millora de la mobilitat i la cohesió territorial que afecta molt a la gent jove. Immigració, polítiques de gènere i benestar social són altres dels temes que m'agradaria treballar.*

ENTREVISTA A JOAN LUENGO, CANDIDAT JOVE PER GIRONA.

Per què et vas adherir a Joves d'Esquerra Verda? *Perquè és l'únic partit d'esquerres, social i ecologista que hi ha a la política catalana. A més, el meu interès per la política va començar amb tot l'enrenou del PP l'any 2003-2004, i ICV i JEV van tenir posicions de partit més decents i correctes. També pel meu gran interès pel medi ambient, ja que he estat col·laborant amb diferents entitats ecologistes i de publicació i educació mediambiental.*

El lema de campanya de JEV és "Cap a la dreta no!". Pots explicar-ho? *El partits de dreta són aquells que pensen en els diners i el totxo. D'aquesta forma no es pot fer política, cal pensar en les persones i en l'entorn i aquesta es la base de qualsevol partit d'esquerres.*

Hi ha alguna cosa que canviaries de la manera d'actuar dels polítics? *Tot i que ICV-JEV ja ho està fent des de fa molt de temps, els polítics i la política no hauria de ser quelcom que es estrany, sinó que hauria de ser quelcom normal i proper a les persones.*

Les llistes electorals d'ICV són paritàries. Per què és important seguir aquesta política? *Qualsevol feina del món la pot fer tan bé un home com una dona. Durant molts anys la política ha estat quelcom destinat als homes. Així doncs, si es demostra, a la política i a l'administració que les dones i els homes poden fer coses igual de bé, demostrarem a la gent de peu del carrer, que la dona també pot ser paleta i l'home dependent.*

Quin model de desenvolupament defensa JEV? Quins canvis cal fer en el nostre model econòmic? *Un model que es base en la sostenibilitat, basant-se en un creixement econòmic que respecta i té en compte a les persones i el medi que l'envolta. Cal fer entendre que el totxo no és el que més rendeix econòmicament, sinó que la tecnologia i la ciència també aporten tanta o més riquesa i diners que el totxo. **Per últim, si tinguessis la possibilitat, què t'agradaria canviar?** *Canviaria totalment la manera de gestionar el medi ambient a Catalunya. Basant-se totalment en lleis i reformes sostenibles per tal de crear una Catalunya més verda i rica.**

ENTREVISTA A ALBA BENEDICTO, CANDIDATA JOVE PER TARRAGONA I TERRES DE L'EBRE

Per què t'interessa la política? *Dir que t'interessa la política és dir que t'importa el què t'envolta; política és decidir, conduir les coses. Tots i totes som polítics quotidians perquè cada dia decidim què és millor en les nostres vides; a nivell d'organització doncs, política és aportar a un poble, territori o país les ganes de fer les coses millor.*

Per tu, què ha canviat en aquests tres anys de govern d'esquerres? *S'han aprovat lleis de caire social i mediambiental molt importants com la Llei d'adopció per part de parelles homosexuals, la Llei d'Urbanisme, la Llei de protecció, gestió i adequació del paisatge o la modificació de Llei del Codi de Família. I com no, l'aprovació en referèndum del Nou Estatut de Catalunya. Moltes d'aquestes actuacions s'han vist deslluïdes per altres amb més ressò mediàtic però molt menys importants. Valoro aquesta legislatura d'esquerres i nacionalista com l'inici d'un projecte que no ha fet més que començar...*

Hi ha alguna cosa que canviaries de la manera d'actuar dels polítics? *Diuen que el poder canvia les persones, que un cop són "dalt", "se'ls gira" i fan cas omís a tot allò que han promès per arribar-hi. A molts els manca la modèstia i la proximitat, ja no són receptius i perden l'empatia. I per fer política cal estar a peu de carrer, posar-se les sabates de la gent i caminar-hi, un polític no pot oblidar mai que una de les seves funcions principals és representar a unes persones que han confiat en ell.*

Les llistes electorals d'ICV són paritàries. Per què és important seguir aquesta política? *Les llistes paritàries no són més que una mesura clau en la intenció de feminitzar la societat. La democràcia ha de funcionar en base a la representativitat, i entre d'altres col·lectius, la dona no hi és com li pertoca.*

Per què han de poder votar les persones migrades? *Perquè són persones. Bàsica la resposta, però davant segons quines declaracions crec que el millor és anar al plantejament més senzill.*

Per últim, per què et vas adherir a Joves d'Esquerra Verda? *Joves d'Esquerra Verda (JEV) és un espai en què la política es fa a partir del dia a dia. Al carrer sorgeixen a diari noves demandes i aquestes han de ser enteses com a necessitats, davant les quals no es pot tancar els ulls, ja sigui per desinterès, o pitjor encara, per interès. Vaig adherir-me a JEV perquè no entenc cap altra forma de fer política que no sigui pacifista, feminista, ecologista i nacionalista d'esquerres.*

ENTREVISTA A ANNA TORRES, CANDIDATA JOVE PER LLEIDA.

Per què et vas adherir a Joves d'Esquerra Verda? *Em vaig adherir perquè els i les joves hem de fer nostra la política, que és la clau a través de la qual podem expressar els nostres ideals; i perquè sinó la política se la queden altres que la criminalitzen i la fan trista, negativa i corrupta. Els joves ens hem d'implicar en política, per poder decidir com volem viure.*

El lema de campanya de JEV és "Cap a la dreta no!". Pots explicar-ho? *Nosaltres apostem per un model de país socialment avançat i amb un desenvolupament sostenible. Això és incompatible amb un Govern de dretes on hi sigui CIU. ICV-EUiA és la garantia per a què el govern sigui d'esquerres de veritat.*

Davant de la precarietat que afecta la vida dels joves, ICV i JEV han proposat un Pacte Nacional per l'Emancipació.

Breument, què proposa? *El Pacte proposa una sèrie de mesures que ajudin als joves a obtenir un lloc de treball estable, perquè puguem accedir a un habitatge, eines per formar-nos i participar, facilitats per la mobilitat i mesures que ens permetin expressar-nos en total llibertat.*

Què et disgusta de la manera de fer política actual? *Em disgusta que a Catalunya, per exemple, tants anys de Govern de CIU hagin convertit la política en quelcom corrupte i poc interessant per a la gent jove, que són els que tenen la il·lusió, la força i la inquietud per poder canviar les coses. Em disgusta de la política actual que encara siguin aquests arcaics els que la gestionin, i no deixin pas a noves generacions. Em disgusta que alguns cops siguin sinònim de política, mentida, falsedat, corrupció, engany, interessos personals, etc. quan el diccionari la descriu com una ciència o art de governar.*

Les llistes electorals d'ICV són paritàries. Per què és important seguir aquesta política? *És notícia als diaris que una llista electoral a les eleccions al Parlament de Catalunya de l'1 de novembre de 2006 és paritària, la qual cosa significa que avui encara les dones continuem patint algun tipus de marginació. Les mesures d'acció positiva són un instrument per corregir i compensar les barreres socials, culturals i econòmiques que dificulten l'accés de les dones a càrrecs de responsabilitats.*

Per què han de poder votar les persones migrades?

Personalment crec que la pregunta es respon a ella mateixa, perquè són persones. Perquè són persones amb una identitat, amb unes idees, i amb dret d'expressió. Els immigrants viuen i treballen a Catalunya i per Catalunya. Són per mi, si s'ho consideren, catalans. Catalunya sempre ha estat poble de migrats, pocs queden amb denominació d'origen.

ICV, garantia d'un PACTE D'ESQUERRES I ECOLOGISTA

Les eleccions del proper 1 de novembre, a no ser que hi hagi un gran daltabaix respecte al que assenyalen les enquestes, no donaran la majoria absoluta a cap partit. Per tant, caldrà esperar als pactes postelectorals per saber qui serà el pròxim president de Catalunya, la qual cosa suposa que, a l'hora de decidir el vot, cal tenir present quins són els possibles pactes que es poden configurar de cara a governar la Generalitat els pròxims quatre anys. L'objectiu de CIU i d'Artur Mas –i sobretot el d'aquest últim, que sap que la legitimitat del seu lideratge a la coalició quedaria irremediablement malmesa si no es convertís en president- és tornar a la Generalitat al preu que sigui. Per aquest motiu Artur Mas ja ha anunciat, amagant-ho darrera de nombrosos subterfugis i respostes ambivalents, que està disposat a comptar amb els vots del PP per ser investit president. No cal dir que una majoria de dretes suposaria liquidar les polítiques d'esquerres que s'han pogut iniciar gràcies al Tripartit. Dit d'una altra manera i resumint: es reduiria substancialment la inversió social, la qual cosa afectaria el sistema públic educatiu i sanitari –dos dels eixos del govern d'esquerres-; els criteris de mercat tornarien a regir la política d'accés a l'habitatge i s'abandonaria la política mediambiental. A més, significaria que el procés de desplegament del nou Estatut seria gestionat per un partit que necessitaria els vots del PP per governar i, vista l'oposició que aquest va mostrar per tot el procés estatutari, és de sentit comú pensar que un pacte CIU-PP seria nefast per mantenir els camins que es van marcar la resta de forces polítiques per augmentar l'autogovern i adaptar-lo als nous reptes del segle XXI. En últim lloc, CIU ja ha dit que no pensa desenvolupar la Carta de Drets i Deures de l'Estatut, la principal aportació d'ICV al nou Estatut i la part més progressista del text. Per altra banda, s'ha parlat molt de la possibilitat d'un pacte entre PSC i CIU, el que ha vingut a anomenar-se Sociovergència. **El model de desenvolupament de socialistes i convergents és el mateix** i, en una legislatura en què, si es compleix el que diu l'Estatut, hi haurà una elevada inversió de l'estat a Catalunya, és molt probable que els sectors poderosos advoquin per un pacte de govern entre aquestes dues forces. Projectes als que ICV s'ha oposat per insostenibles –com la MAT i el Quart cinturó- es farien realitat, juntament amb altres grans infraestructures. En essència, això significaria construir Catalunya des d'una òptica productivista i "desarrollista", completament obsoleta i irresponsable que, a la llarga, faria més mal que bé al país; seguir apostant pel transport privat i deixar de banda el ferrocarril i els criteris de mobilitat sostenible i eficiència energètica. Per últim, no cal dir que

les polítiques socials del Tripartit serien diluïdes per CIU. Finalment, ERC segueix jugant al "tot s'hi val". La seva equidistància respecte CIU i PSC reflecteix el que molts feia temps que pensàvem: que les polítiques d'esquerres no són cap prioritat pels dirigents de la formació independentista. L'ànsia de protagonisme d'ERC ha dinamitat el Tripartit. La seva irresponsabilitat –Josep-Lluís Carod-Rovira va donar exemple de com governar responsablement al reunir-se amb ETA sense avisar abans el President- és l'origen de l'excés de soroll que ha envoltat el Tripartit i que no ha permès conèixer la seva obra. **A diferència de la resta de forces polítiques, ICV només recolzarà un govern d'esquerres.** Per evitar repetir els problemes que han acompanyat la gestió del Tripartit –problemes que no haurien existit si PSC i ERC s'haguessin comportat com ICV- és necessari fer-ho sobre unes noves bases, que podrien quedar determinades dins d'un nou acord del Tinell.

Per a la legislatura 2006-2010 l'objectiu d'ICV és la modernització social, ecològica i política de Catalunya. Per ICV, modernització significa lluitar contra la precarietat reforçant l'Estat del Benestar, millorar l'educació pública i la sanitat pública, garantir l'accés a l'habitatge, desenvolupar el nou Estatut, construir una societat basada en el coneixement per afrontar el canvi de paradigma econòmic, redistribuir la riquesa i elaborar programes d'inclusió social, créixer seguint un model de desenvolupament sostenible basat en una nova cultura de l'aigua i en criteris de mobilitat sostenible i eficiència energètica, defensar la igualtat de gènere i els drets de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals, enfortir la democràcia amb mètodes participatius, etc.

En definitiva, votar ICV significa votar polítiques d'esquerres i ecologistes i, a la vegada, tenir la seguretat que, el teu vot, en cap moment, servirà per pactar amb la dreta. Votar ICV és votar esquerres.

Ferran Elias Moreno

Entrevista a Joan Saura

En poques paraules, quina Catalunya defensa ICV?

Una Catalunya socialment justa i ecològicament sostenible.

Per què han de tenir el dret a vot les persones migrades?

La igualtat de drets és la base en la qual ha de fonamentar-se una societat democràtica. A Catalunya el fenomen de la immigració ha suposat un increment de la riquesa sense precedents. En aquests anys les persones migrades han anat adquirint obligacions, són la principal causa del superàvit de la seguretat social, paguen impostos, i formen part de la realitat dels nostres pobles, barris i ciutats. Però avui, la nostra democràcia és una democràcia amputada. Un elevat percentatge de la gent que viu i treballa amb nosaltres ni poden votar ni ser votats. Per a una societat cohesionada cal reconèixer drets socials polítics. Iguals obligacions, i per tant igualtat de drets.

Durant els últims tres anys la dreta ha dut a terme una campanya molt agressiva en contra d'ICV dient que les seves polítiques aturen el progrés de Catalunya. Què els diria vostè a aquesta gent?

Efectivament, sovint se'ns acusa, sense cap base real, d'aturar el país, de promoure la cultura del no pel nostre rebuig a infraestructures insostenibles com Bracons, la MAT, el 4t. Cinturó, el transvasament de l'Ebre o del Roïna o simplement perquè apliquem la normativa ambiental existent. Però el que realment atura el país són les polítiques antigues: la precarietat, la baixa despesa social o la destrucció del medi ambient. Les polítiques ecològiques i socials modernes el fan avançar.

Quin model de desenvolupament defensa ICV? I la resta de forces polítiques?

La nostra coalició treballa per una Catalunya ecològica que decideixi el seu model territorial, basat en el desenvolupament sostenible, per una nova cultura energètica que tingui com a base les energies netes i alternatives, per la protecció del clima, per una política de residus basada en les tres R (reduir, reutilitzar i reciclar) i pel consum responsable. Volem combatre la idea que ecologia i economia són conceptes antitètics. Economia, justícia social i ecologia no només no són incompatibles sinó que és imprescindible un model de competitivitat basat en la justícia social i el desenvolupament sostenible si realment volem tenir futur com a país.

Quines són les tres principals accions de govern del Tripartit? I les d'ICV?

El bagatge que deixa aquest Govern es pot resumir en tres idees: un govern que ha actuat amb honestat, transparència i rigor (Llei d'incompatibilitats d'alts càrrecs, transparència en el nomenament d'assessors; noves polítiques de participació, i procés participatiu de l'Estatut, regulació d'enquestes i publicitat institucional, i fer del

Parlament el centre de la vida política); un govern que ha donat resposta al problemes reals (reducció de llistes d'espera sanitàries, Llei de barris per a la regeneració social i urbana de barris degradats, nova política d'habitatge) i un govern que ha realitzat una nova política territorial i ambiental (Llei de protecció i ordenació del paisatge, decret d'ecoeficiència de l'edificació, Pla de l'energia, Pla Director Urbanístic del sistema costaner, política basada en la nova cultura de l'aigua).

I no hem d'oblidar que sense Govern catalanista i d'esquerres avui no hi hauria nou Estatut, amb el qual hem assolit el nivell d'autogovern més alt de la nostra història contemporània.

Què ha aportat ICV al govern de la Generalitat?

Per una banda, una major sensibilitat ambiental i social traduïda a la pràctica no sols en l'actuació dels Departaments que dirigim sinó també, de forma transversal, en la nostra influència sobre les altres àrees. Per exemple, hem evitat el copagament sanitari, hem impulsat el capítol de drets i deures a l'Estatut, hem condicionat les polítiques energètiques i d'infraestructures i hem contribuït a modificar la Llei d'Urbanisme en aspectes tan importants com la sostenibilitat i les reserves obligatòries de sòl per l'habitatge social. Vull destacar que el Departament de Medi Ambient i Habitatge ha aconseguit convertir dues "maries" menystingudes pels governs anteriors de CiU en assignatures "troncals".

Quina és la política de pactes d'ICV?

ICV-EUiA apostament clarament per una majoria d'esquerres que continuï les polítiques de progrés iniciades en la present legislatura.

Breument, quines raons hi ha per votar ICV?

A Catalunya, n'estem convençuts, hi ha una majoria social que vol continuar els canvis iniciats aquesta legislatura, que no vol tornar enrere. Una majoria que fa una valoració positiva de les polítiques realitzades, però que valora negativament l'excés de soroll que hi ha hagut al Govern. Volem créixer per decidir i per donar estabilitat i solidesa al futur govern d'esquerres. ICV-EUiA ens comprometem a un bon Govern, estable i que faci polítiques d'esquerres i ecologistes.

PREGUNTES PERSONALS:

Una ciutat per viure-hi... *Barcelona, sens dubte*

Un llibre per recomanar... *Molts, però acabo de llegir Azul de Rosa Regàs*

L'última pel·lícula que has vist... *Salvador*

Un viatge pendent... *La Patagònia*

Quines coses deixes de fer per falta de temps... *Poques*

Un lloc per passejar... *Port de la Selva*

L'accés a l'habitatge, UN DRET SOCIAL

En les anteriors eleccions al Parlament de Catalunya, l'any 2003, les dificultats per accedir a un habitatge per part de sectors cada cop més grans de la població catalana ja eren un important motiu de preocupació social. Avui encara ho són, però val a dir que, en aquest temps, les polítiques públiques per enfrontar-se a aquest problema han experimentat un gir de 180 graus que, de consolidar-se en la pròxima legislatura, permetrà la creació d'un parc públic d'habitatges que atindrà la necessitat bàsica de milers de persones de tenir un sostre a un preu assequible i ajudarà a frenar l'espiral d'augment de preus.

Durant els 23 anys de govern de CIU, la política de vivenda havia estat residual. La confiança dels successius governs conservadors en la benevolència del lliure mercat va conduir a la inacció pública en aquest àmbit, la qual cosa ha provocat un greu problema estructural que precaritzava la vida de bona part dels catalans i catalanes. La marginalitat de la política d'habitatge durant els 23 anys de govern de CIU respon a una mentalitat que no considera l'accés a la vivenda com un servei d'interès general que ha de ser promogut pels poders públics. Artur Mas, candidat a la presidència de la Generalitat per CIU, ha pronunciat repetides vegades la seva intenció de reduir l'acció pública de la Generalitat amb polítiques liberalitzadores i la reducció dels impostos. Per tant, el retorn de CIU al govern de Catalunya significaria l'abandonament de la política d'habitatge empresa pel govern catalanista i d'esquerres –liderada per ICV des de la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge– i la tornada al lliure mercat.

Per contra, el balanç del govern catalanista i d'esquerres en aquest àmbit és ben diferent i respon a una mentalitat completament oposada a la de CIU, és a dir, a considerar l'accés a l'habitatge com un dret social. Per començar, el nou Estatut incorpora, en el seu article 47, el compromís dels poders públics a "facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant la generació de sòl i la promoció d'habitatge públic i d'habitatge protegit, amb una atenció especial pels joves i els col·lectius més necessitats". No està de més recordar que ha estat el govern d'esquerres el que ha impulsat la redacció del nou Estatut després de 23 anys de govern de dretes i que, si hagués governat CIU, ara mateix no hi hauria un nou marc estatutari, ja que la necessitat de pactar amb el PP hagués suposat renunciar a la redacció del nou Estatut. Tampoc està de més recordar les crítiques que la dreta va fer al nou Estatut, acusant-lo d'intervencionista. De ben segur que, per CIU, que els poders públics es comprometin a garantir l'accés a l'habitatge és un excés intervencionista indesitjable. A més, la conselleria de Medi Ambient i Habitatge, sota la responsabilitat d'ICV, ha dut a terme les polítiques d'esquerres a les quals s'havia compromès al Pacte del Tinell. En aquest sentit, s'ha de destacar que s'han iniciat

o projectat 34.483 habitatges de protecció oficial, la qual cosa significa un 82% dels que s'havien acordat al Tinell, xifra que hagués assolit el nombre pactat si s'hagués pogut esgotar la legislatura. També s'ha reservat sòl per fer prop de 50.000 habitatges en els pròxims anys, s'ha finançat la rehabilitació de 40.000 habitatges i s'han fet diagnòstics previs per finançar la de 110.000 habitatges més. Igualment, s'ha aprovat el Decret d'Ecoeficiència de l'Edificació, que suposa l'obligatorietat dels criteris d'estalvi de recursos energètics i hídrics als edificis. No s'ha d'oblidar tampoc el projecte de Llei del Dret a l'Habitatge. Tot i que no ha pogut ser aprovada per la recent dissolució del Parlament i l'obstrucció de la dreta, aquesta era la primera llei que tractava íntegrament la problemàtica de l'habitatge. Aquesta, impulsada per la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge d'ICV, definia la funció social de l'habitatge quan considerava la provisió d'habitatges destinats a polítiques socials com un servei d'interès general. Les seves bondats són moltes: en primer lloc, es fixava com a objectiu aconseguir que, en 20 anys, el 15% dels habitatges existents fossin vivendes destinades a polítiques socials; en segon lloc, establí un sistema d'ajuts al pagament del lloguer; en tercer lloc, regulava el mercat de l'habitatge per protegir els consumidors i usuaris així com per assegurar-ne la qualitat; en quart lloc, es comprometia a evitar la degradació física, els guetos i l'assetjament immobiliari a través del foment de la conservació i rehabilitació, establint un Registre dels Agents de la Transacció Immobiliària i determinant criteris d'habitabilitat, funcionalitat i seguretat; per últim, la llei volia lluitar contra la sobreocupació, mitjançant polítiques d'inspecció, i la subocupació, fent que els habitatges desocupats s'incorporessin al mercat immobiliari a través del lloguer social.

De cara a les eleccions de l'1 de novembre, ICV proposa, en el marc de la política d'habitatge, l'aprovació i el desenvolupament de la Llei del Dret a l'Habitatge. A més, com més pes tingui ICV més capacitat i legitimitat tindrà per renegociar a l'alça la Llei del Dret a l'Habitatge. Igualment, ICV proposa rehabilitar el 10% del parc de primeres residències, assolir l'any 2010 la promoció de 20.000 habitatges protegits anuals, augmentar el finançament de les polítiques de vivenda, etc. Per tant, votar ICV el proper 1 de novembre és garantia de política d'esquerres amb l'objectiu de garantir l'accés a l'habitatge. ICV es compromet a seguir les polítiques impulsades durant l'última legislatura que tenen com a finalitat solucionar un dels problemes estructurals més greus de la societat catalana, herència de la inacció i la mentalitat de CIU. Per l'accés a l'habitatge, cal votar ICV.

Ferran Elias Moreno

Balanç de 3 anys de govern

Amb les eleccions autonòmiques de 2003 es va obrir la porta a tots aquells i aquelles, que des de l'inici de la democràcia, amb les primeres eleccions de 1980, desitjaven un govern d'esquerres i progressista. Han estat només 3 anys d'un govern catalanista i d'esquerres, progressista, on Iniciativa per Catalunya-Verds (ICV) ha aportat la responsabilitat de govern, la mentalitat de lluita per la justícia social, la gestió sostenible i unes formes d'actuar transparents enfocades a fer complir el Pacte del Tinell, com a acompliment de part del programa d'ICV. Així doncs, amb ICV al govern s'han portat a terme polítiques socials d'esquerres i s'ha modernitzat el país ecològicament i sostenible, de la forma més transparent.

En aquests tres anys, ICV ha deixat enrere conflictes de protagonisme i ha posat el sentit comú en debats inerts generats durant aquesta legislatura. Un 3% fora de lloc, viatge a Perpinyà sense sentit o fotos amb Zapatero a la Moncloa que han obviat el treball de govern.

En aquest període de govern, ICV no s'ha deixat portar pel corrent i des de les seves conselleries ha treballat per complir les promeses fetes a la ciutadania. Així doncs, i com a guany més destacat del pas d'ICV en el govern trobem un Estatut d'Autonomia aprovat, on es recullen deures, però també drets que no haguessin estat inclosos a no ser per la feina d'ICV que ha canalitzat també demandes de la ciutadania, complint la màxima d'un peu al carrer i un a les institucions, perquè la veu de la gent cal escoltar-la.

En aquests tres anys, s'ha reduït el dèficit de la Generalitat de 1264 milions d'euros a un dèficit de 250 milions d'euros, hi ha hagut un increment de la inversió social en un 58%, s'ha creat un pla pel dret a l'habitatge amb 34483 habitatges protegits realitzats i inicials (el 82% dels compromesos en el pacte del Tinell), s'ha augmentat el percentatge d'espais protegits per la xarxa Natura 2000 fins a un 29,8% enfront el 19% del govern convergent. S'ha aprovat una llei de barris per a la regeneració social i urbana de barris degradats, s'han reduït les llistes d'espera sanitàries i s'ha implantat un circuit de diagnòstic ràpid del càncer. A més, ha estat un

govern que ha realitzat una nova política territorial i ambiental, com ara la llei de protecció i ordenació del paisatge, pla de l'energia, política basada en la nova cultura de l'aigua.

Així doncs, seguint amb un munt d'exemples més, des de la Conselleria de Relacions Institucionals, s'han mantingut converses amb la Plataforma per la Cultura des de la signatura del Pacte del Tinell que ha desembocat en la constitució del Consell de la Cultura i les Arts de Catalunya el proper 2007. Un altre exemple, també s'han duplicat els ajuts a Terres de l'Ebre per promoure la participació de la ciutadania.

Des de l'àmbit social són molts els avenços fets. Des de la conselleria de Medi Ambient i Habitatge s'han concedit subvencions per a propietaris d'habitatges desocupats per a què els posin en lloguer a preus assequibles, hi ha hagut una ambientalització de la contractació pública, com a estratègia basada en incorporar criteris ambientals i sostenibles en l'execució dels projectes, entre moltes altres gestions socials que són massa extenses per desenvolupar aquí.

El pla més important però, ha estat la redacció del Projecte de Llei del dret a l'Habitatge, que finalment no ha pogut ser aprovada per les estratègies de retard del procés de la dreta i l'acabament de la legislatura abans d'hora. I d'una forma més tangible i propera hem pogut veure que ICV és l'única força política que ha mostrat oposició al nou pla d'infraestructures, s'ha oposat a les obres del 4t cinturó, o al desdoblament de les nacionals, apostant per més inversió ferroviària i metro, per una mobilitat sostenible.

Han estat quasi tres anys en els que ICV ha demostrat serenitat i que és capaç de governar amb responsabilitat i experiència, per aquest motiu, és important reflexionar sobre el fet que és la única força que pot garantir un segon govern d'esquerres, catalanista i progressista perquè ICV no donarà el Govern a la dreta, ni renunciarà a un govern d'esquerres que treballi per la modernització social ecològica, econòmica i democràtica de Catalunya.

Judith Cunill Serralvo

ICV

cultura

An Inconvenient Truth (Una Veritat Inconvenient)

Hagués pogut ser l'home més poderós de la Terra, i possiblement la història de la humanitat no hagués sigut la mateixa, però Al Gore perdé la batalla judicial per les eleccions presidencial dels EEUU i decidí dedicar-se al que havia estat una antiga vocació, la problemàtica del canvi climàtic. I és basant-se en una de les seves conferències que David Guggenheim ha realitzat la pel·lícula "Una veritat inconvenient", documental de 90 minuts que fa una crida urgent i angoixosa per prendre consciència de l'escalfament global. "Si no hi ha un canvi radical en la gestió dels recursos i la producció de gas carbònic –assegura Al Gore-, abans d'una dècada el nostre planeta entrarà en una dinàmica catastròfica, es desfaran els pols, es trencaran els cicles climàtics, sofrirem perturbacions meteorològiques extremes; inundacions gegantesques, llargs períodes de sèquia, onades de calor mortals... Però encara estem a temps d'arreglar-ho –conclou -". En aquesta línia optimista i mitjançant el pronunciament que significa el títol de la pel·lícula, pretén arribar a suficients capes de la societat per propagar el canvi i alhora transmetre pressió als polítics. Aboca, entre d'altres, per utilitzar el transport públic, per reciclar, per reduir el consum d'aigua calenta, per regular els termòstats, per fabricar carburant a partir de l'etanol de la cel·lulosa com a

substitut del petroli, per utilitzar noves tecnologies que no contaminin i evitin la pol·lució que generem avui. Però sap que el nivell en el que ens trobem en aquests moments sobre la presa de consciència de la gravetat del problema és encara de negociació; un nivell molt baix als EEUU que no només no ha ratificat el Protocol de Kioto, però que sembla no mostrar signes de canvi al respecte ni tan sols després del desastre del Katrina. Tanmateix Al Gore no passa per la desesperança, no només perquè creu que els joves són especialment conscients del perill, però també perquè es veu convençut de què EEUU arribarà a ser una comunitat global en el combat d'aquesta crisi, i quan així sigui automàticament quedarà clar que la resta de països hauran d'implicar-se molt més del que ho estan fent en l'actualitat. Per escriure crisi en xinès s'utilitzen dos símbols, un que significa perill i l'altre oportunitat; Al Gore entén que les crisis obren oportunitats i la crisi del clima no només és una de les més perilloses a la que ens hem afrontat mai, sinó també una de les majors oportunitats que se'ns presenten per a un canvi positiu, que resolgui la crisi alhora que millori les nostres vides en el procés.

Natàlia Marimón Allan

TV, Bhutan i la Felicitat Nacional Bruta

Des que es va popularitzar com a mitjà de comunicació de masses, la TV ha estat objecte de nombroses discussions entorn als seus possibles efectes perjudicials sobre el nostre comportament.

Avui dia sembla difícilment discutible que la programació televisiva està plena de violència gratuïta, mal gust i, en general, actituds poc edificants. Tanmateix els seus defensors al·leguen tot sovint que aquests són els continguts que demana l'audiència, i que el televisor no fa més que mostrar la realitat de les nostres societats occidentals. És a dir, que en lloc de ser un agent que influeix en la manera de pensar de la gent, és simplement un producte més d'aquestes societats. Afortunadament per aquells que desconfiem d'aquest argument, pervers però sens dubte intel·ligent, donat que resulta realment difícil distingir quina és la causa (la TV) i quin l'efecte (el comportament de l'individu), existeix un poderós contraargument proporcionat per la història recent d'un petit país asiàtic, Bhutan. El juny de 1999, Bhutan es va convertir en el darrer Estat en tenir televisió, i a l'agost els bhutanesos ja tenien accés a 46 canals de TV per cable, bàsicament nordamericans, als quals es van subscriure de forma massiva. Fins llavors aquest país havia viscut pràcticament aïllat de la resta del món. Les primeres relacions diplomàtiques les va mantenir l'any 1961, i abans ni tan sols tenia

carreteres ni electricitat. La mentalitat bhutanesa es basava íntegrament en el budisme, i curiosament un any abans el seu líder, el Rei Dragó Jigme Singye Wangchuck, havia establert que la finalitat del país seria incrementar la Felicitat Nacional Bruta. Actualment encara és l'únic país on no es pot fumar enlloc. Vuit mesos després de l'arribada de la senyal televisiva es va donar la veu d'alarma. La societat bhutanesa estava patint canvis mai coneguts fins aleshores; havia augmentat l'índex de criminalitat de manera alarmant: baralles en bars, estafes per part de funcionaris públics, casos de violència domèstica i a les escoles, consum de drogues il·legals.

S'està estudiant fins a quin punt la TV és responsable de tots aquests fets, però l'aïllament de Bhutan respecte de la resta del món i la proximitat temporal entre els mateixos i la introducció d'aquest aparell deixen poc lloc al dubte.

És innegable que la TV pot ser utilitzada per fins positius com l'educació o el simple entreteniment. Però també que no és un mirall que es limita a tornar-nos el nostre propi reflex, com pretenen alguns programadors televisius, sinó un poderós instrument que influeix de forma evident en el nostre comportament, i que hem de mirar sempre amb cura i sentit crític.

Guillem Bayas Fernández

què fem

ACTE CENTRAL DE CAMPANYA D'ICV-EUIA

El proper 23 d'octubre, a les 19.30h, ICV-EUIA celebrarà el seu acte central de campanya a l'Auditori Nacional de Catalunya. Comptarà amb les intervencions de Joan Saura, candidat a la presidència de la Generalitat per ICV-EUIA, Dolors Camats, número 2 a les llistes al Parlament de Catalunya per la circumscripció de Barcelona, i Laia Ortiz, candidata jove i número 6 al Parlament per Barcelona. A més, intervindran els caps de llista de les circumscripcions de Girona, Joan Boada, Tarragona, Daniel Pi, i Lleida, Francesc Pané. També es retrà homenatge a Antoni Gutiérrez Diaz, mort el passat 6 d'octubre, que va ser Secretari General del PSUC entre 1977-81 i 1982-86, i va tenir un paper protagonista durant la lluita antifrancquista al contribuir a la consolidació de l'Assemblea de Catalunya, la plataforma unitària constituïda durant els últims anys del franquisme en contra del règim dictatorial. L'acte serà obert a tothom i servirà perquè ICV-EUIA presenti les seves propostes per a la modernització social, ecològica i econòmica de Catalunya. Aquest serà el moment més important de la campanya que durà a terme ICV-EUIA per eleccions al Parlament de Catalunya.

Us esperem a tots i a totes!

Júlia Brosa Hernández

**23 d' OCTUBRE
AUDITORI NACIONAL DE CATALUNYA.
19,30 hores**